

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/39/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3522203454
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:3522203454.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloletého H. O., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, maloletého syna rodičov: matka - O. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. G. XX, zastúpená splnomocneným právnym zástupcom - advokátska kancelária STANO a partneri, s.r.o., so sídlom Nám. 1. Mája 16, Bratislava, IČO: 36 869 571, otec - F. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX. P. XXXX/XX, H., o schválenie rodičovskej dohody, na základe odvolania matky proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 12P/93/2022-23 zo dňa 20. februára 2023 čo do výroku o náhrade trov prvoinštančného konania, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku II., v ktorom súd prvej inštancie vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

N e d o t k n u t ý m zostáva uznesenie vo výroku I., v ktorom súd prvej inštancie konanie zastavil.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (od 01.06.2023 Okresný súd Trenčín, pracovisko Nové Mesto nad Váhom, ďalej aj ako „okresný súd“) v odvolaní napadnutom uznesení - vo výroku I. zastavil konanie a vo výroku II. rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Predmetným uznesením (v jeho výroku I.) okresný súd zastavil konanie o návrhu otca, ktorý dňa 07.12.2022 sa domáhal schválenia rodičovskej dohody z roku 2016 súdom v časti poskytovania mu informácie matkou o maloleťom H. Pred otvorením nariadeného pojednávania otec dôvodil, že jeho snahou je získať informácie (byť informovaný) o svojom synovi, ktoré mu doteraz zo strany matky nie sú poskytované. Lustráciou v súdnom manažmente okresný súd zistil, že dňa 16.12.2022 Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozhodol v rozsudku č. k. 9P/65/2022-28 - konkrétne v jeho výroku III. aj o návrhu otca na uloženie povinnosti matke podávať informácie mu o maloleťom H. následne na základe tejto skutočnosti otec v aktuálnej veci na svojom návrhu už netrval a žiadal konanie zastaviť. Okresný súd akceptujúci tento dispozitívny procesný úkon otca a zároveň vzhľadom aj na skutočnosť, že o návrhu ktorý uplatnil otec v tomto konaní, už bolo rozhodnuté v konaní inom vedenom pod sp. zn. 9P/65/2022, postupoval podľa § 29 Civilného mimosporového poriadku a konanie v tejto veci zastavil (výrok I.).

3. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania účastníkov okresný súd vychádzal z ust. § 57 CMP v spojení s § 52 a § 54 CMP a predmetný procesný nárok žiadnemu z nich nepriznal. Vyjadril názor, že v tejto veci návrh bol podaný dôvodne čo vyplýva aj z výroku III. rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 9P/65/2022-28 zo dňa 16.12.2022, ktorým bolo návrhu otca vyhovieť a matke bola uložená povinnosť otca informovať.

4. Voči uzneseniu, čo do výroku II. sa odvolala v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu matka, ktorá v tejto časti žiada zrušenie rozhodnutia s následným vrátením veci v zrušenom rozsahu okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, alternatívne, navrhuje jeho zmenu, v rámci nej žiada priznať nárok na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania voči otcovi dieťaťa v rozsahu 100 %. Uviedla, že návrh otca v ktorom žiadal súd o schválenie rodičovskej dohody uzatvorenej pred mediátorom č. 10/11/2016 DoM zo dňa 04.11.2016 jej bol doručený dňa 20.01.2022, hoc súd v konaní o zmenu zverenia pod sp. zn. 8P/56/2020 schválil rodičovskú dohodu uzavretú priamo na pojednávaní dňa 07.09.2022, otec tak tri mesiace po skončení ním vyvolaného a vedeného neúspešného konania v ktorom bola uzatvorená rodičovská dohoda podal návrh u súdu na schválenie rodičovskej dohody z roku 2016. Podľa odvolateľky ak by súd dal námahu a v súdnom manažmente preveril stav spisu 8P/56/2020 vedel by, že pomerne nedávno jedno konanie ohľadom úpravy práv a povinností rodičov bolo skončené rodičovskou dohodou a tiež by zistil, že v predmetnom konaní nebolo rozsiahlym dokazovaním preukázané žiadne porušenie povinnosti z jej strany ani voči navrhovateľovi (otcovi) a ani voči maloletému H. Matka odkazuje aj na nespočetné konania iniciované otcom dieťaťa v minulosti na súde, polícii, okresnom úrade, ÚPSVaR, dodáva, že aj od poslednej „zmeny zverenia „ (pre otca neúspešnej) podal len na jeseň r. 2022 ďalšie tri nové návrhy na súd, pritom podľa matky práve otec je tým rodičom, ktorý porušuje rodičovské dohody stanovené súdom. I v súčasnosti čelí ešte konaniu vedenom pod sp.zn. 12Em/3/2022 a 7C/54/2022 (o vydanie mincí v hodnote 70,- eur). Matka vytýka, že súd v odôvodnení uznesenia konanie a podanie návrhu otca hodnotil ako oprávnené premostením na konanie č. 9P/65/2022 a v ňom vydané neprávoplatné rozhodnutie zo dňa 16.12.2022 voči ktorému (o nahradenie jeho súhlasu rozhodnutím súdu) otec dieťaťa podal odvolane, tak v aktuálnej veci podľa matky súd bez riadneho odôvodnenia odkázal na neprávoplatný rozsudok vydaný v konaní, ktoré nijakým spôsobom nesúvisí s rodičovskou dohodou uzavretou pred mediátorom v roku 2016. Matka poukazuje aj na trestné stíhanie voči otcovi začaté dňa 14.3.2023 pre prečin - nebezpečné prenasledovanie, dodáva, že predmetom stíhania je nadmerný otcov deklarovaný „záujem o stav maloletého“ spojený s prenasledovaním matky.

5. Matka vytýka súdu aj, že nepostrehol ani pomerne nedávno skončené konanie č. 8P/56/2020, v ktorom boli vyvrátené tvrdenia otca aj vo vzťahu k aktuálnemu konaniu, preto požaduje, aby odvolací súd preskúmal obsah spisu č. 8P/56/2020, najmä v ňom nachádzajúci sa znalecký posudok a zápisnicu zo dňa 07.09.2022, osobitne čo sa týka vyjadrenia znalca, aby aj súd svojou autoritou vplýval na otca. Matka opisuje konfliktný vzťah s otcom maloletého, ako sa snaží vyhnúť sa ďalším konfliktom otcom vyvolaným. Poukazuje na spory v otázkach napr. ako je odovzdávanie jej dieťaťa, nedodržanie liečebných postupov otcom, svojvoľné vysadenie liekov maloletému, prenasledovanie jej osoby otcom, ktorý sám v návrhu priznáva ako ju prenasleduje, či už telefonicky alebo osobne v mieste jej bydliska pod zámienkou zisťovania zdravotného stavu maloletého a ďalšie. Dokladá odvolanie a jeho doplnenie v konaní 9P/65/2022 v ktorom otec podmieňuje súhlas s návštevou školy maloletého jeho odhlásením z Hokejového klubu v Z.. Podľa matky kým súdy budú riešiť ničím neodôvodnené podnety zo strany otca a ani ho len nezaviažu na úhradu trov konania, jeho správanie sa voči nej bude stále opakovať resp. sa opakuje, pritom jeho útoky sa zintenzívňujú (otec je agresívny, znevažuje ju) o čom svedčia nielen doteraz vedené konania, ale aj posledné právoplatne skončené ohľadom úpravy styku, ktoré je len zo septembra 2022. Matka v ďalšej časti odvolania uviedla aj, že otec nerešpektuje ani záujmy a záľuby maloletého, ktorý hrá hokej, odmieta s ním cez víkendy chodiť na zápasy s odôvodnením, že je to ďaleko alebo že je to jeho víkend a on si môže s maloletým robiť čo chce, dožadoval sa napríklad aj informácií, kde a v akom tábore sa nachádza maloletý (hoc vedel, že maloletý ide do detského tábora, poznal presný termín a miesto), dožadoval sa nejakého telefónneho čísla do tábora, napriek tomu, že disponoval všetkými informáciami, nakoľko to bolo aj predmetom rodičovskej dohody ohľadom trávenia letných prázdnin 2021. Podľa matky nie je normálne, aby sa otec domáhal maloletého, keď má zápal priedušiek, pričom ten stav zapríčinil len on, aby sa domáhal maloletého počas nariadenej karantény a následne volal políciu, aby ona musela na dôkaz, že je malý chorý, v prítomnosti polície v byte merať mu teplotu, následne ísť na výsluch, aby otec zadržoval maloletého a odmietol ho jej odovzdať, kým mu nezaplatí za lieky, keď maloletý ochorel práve v jeho starostlivosti. Jediné čo otec dokáže je nezmyselne volať policajné hliadky, podávať trestné oznámenia, udania a žaloby o zmenu zverenia, pričom sa žiadne pochybenie jej/matky nikdy nepotvrdilo. Navyše, otec ju vo svojich vyjadreniach pred malým ponižuje, hanlivivo sa o nej vyjadruje, dokonca pred maloletým synom tvrdí, že by si na ňu zobral aj bejzbalovú palicu. Navrhuje vykonať lustráciu v súdnom manažmente aj k spisu 7C/54/2022, v ktorom orgány verejnej moci venujú až nadmieru pozornosť, kde otec ju žaluje o vydanie mincí v hodnote 70,- eur

údajne zanechané v spoločnej domácnosti v roku 2015. Podľa matky všetky otcom vedené konania ako aj tie predošlé (8P/56/2020, 4P/9/2019, 5Em/1/2020) tak aj tie aktuálne 12P/93/2022, 12Em/3/2022 majú spoločné okrem ich neúspechu to, že ju otec dieťaťa znevažuje, vedome klame a zneužíva právny poriadok ako ju zaťažovať, vyvoláva aj konania cestou podnetov na úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, políciu, školu, lekárov a psychologov. Poznomenáva tiež, že voči otcovi dieťaťa bolo začaté aj trestné stíhanie dňa 14.03.2023 na základe poverenia Okresnej prokuratúry v Novom Meste nad Váhom pre prečin - nebezpečné prenasledovanie, predmetom trestného stíhania je nadmerný otcov deklarovaný „záujem o stav maloletého“, spojený s prenasledovaním matky. Matka/ odvolateľka má za to, že v tejto súdnej veci zastavenie konania zavinil otec dieťaťa, preto je na mieste, aby ho súd zaviazal nahradiť jej trovy konania podľa § 391 CSP v spojení s § 55 CMP, považuje za splnené moderačné právo súdu aj vzhľadom na neustále zneužívanie práva zo strany otca dieťaťa nezmyselným podávaním návrhov v ňou už uvádzaných konaniach.

6. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu primárne dôvodí okolnosť podania návrhu ním v aktuálnej veci argumentujúc, že hoc s matkou dieťaťa podpísali/uzatvorili rodičovskú dohodu č. 10/11/2016/DoM bez nátlaku pred mediátorom dňa 04.11.2016, matka túto Dohodu dlhodobo a opakovane porušovala, odvolávala sa na to, že nebola schválená súdom. Zašla až tak ďaleko, že mu svojvoľne syna nedávala pod nezmyselnými zámienkami ako napríklad karanténa jej nájomníka, ktorý v mieste bydliska matky a maloletého nemal pravdepodobne ani trvalý pobyt, prípadne jeho/otca neskorý príchod pre syna, o ktorom matka vedela. Matka mu neumožnila ani súdom určený styk s maloletým synom, odmietala zmarený styk nahradiť, preto musel pristúpiť k riešeniu sporu súdnou cestou v konaní sp. zn. 5Em/1/2020. Matku nie je možné primäť k plneniu svojich povinností inak ako súdnou cestou. On o synovi nemal dlhodobo žiadne informácie, matka nielenže marila jeho styk s maloletým, ale aj rozhodovala v zásadných veciach o synovi bez jeho/ otca vedomia a súhlasu, napriek tomu že bol potrebný (napríklad klinický psychológ, prehlásenie do hokejového klubu, prihlásenie do športovej triedy) a práve preto bol nútený podať návrh na schválenie rodičovskej dohody č. 10/11/2016/DoM. Jeho právo na informácie o synovi bolo uznané aj na súdnom konaní zo dňa 16.12.2022 sp. zn. 9P/65/2022, v ktorom obom rodičom v rozhodnutí súdu bola uložená informačná povinnosť. Otec je názoru, že predmetné konanie ani nemuselo byť, ak by matka dodržiavala zákon o rodine (§ 24 ods. 6) a uvádzanú rodičovskú dohodu. Matka si znova svojvoľne vysvetľuje rozhodnutie súdu a informačnú povinnosť, napriek k tomu, že ju k nej zaväzuje aj zákon.

7. Návrh matky dieťaťa podaný prostredníctvom právneho zástupcu na úhradu súdnych trov považuje za neopodstatnený z dôvodu, že v uznesení Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom je konštatovaná dôvodnosť ním podaného návrhu. Cieľom jeho návrhu o schválenie súdom rodičovskej dohody z roku 2016 nebolo zbytočné založenie súdneho konania, ale naopak súdnym konaniam sa vyhnúť. Matka mala možnosť k danej veci sa vyjadriť, čo neurobila a konania (pojednávania) dňa 20.02.2023 sa nezúčastnila. Matka nerešpektovala ani súdne rozhodnutie OS Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 8P/56/2020 zo dňa 07.09.2022 - uzatvoreniu dohodu rodičov, podľa nej: výživné bolo zvýšené zo 150,- eur na 200,- eur, matka sa zaväzuje umožniť telefonický kontakt so synom, odovzdávanie a preberanie maloletého sa uskutoční v mieste bydliska matky, rozšíri sa styk otca s maloletým. Matka zachovala obvyklý scenár, porušila dohodu vo všetkých bodoch, neumožňuje telefonický kontakt otca so synom, dožaduje sa vyššieho výživného, odovzdávania a preberania sa odmieta zúčastniť a práve preto je na súde vedené konanie pod sp. zn. 12Em/3/2022, ktoré už matka trikrát sabotovala. Odvolacie dôvody v podaniach matky prostredníctvom jej právneho zástupcu sa neustále opakujú v každom podaní už niekoľko rokov. Ničím nepotvrdenými obvineniami sa ho snaží diskreditovať. Označuje za nezmyselné tvrdenie matky, že on ju telefonicky alebo osobne obťažuje - tvrdí opak, že komunikuje s matkou dieťaťa len v nutnom prípade a žiada informácie o zdravotnom stave syna a matka si neplní informačnú povinnosť. Ako otec má právo na informácie o zdravotnom stave maloletého syna a tiež mal právo, aby sa dožadoval informácie zo dňa 16.07.2021 o pobyte syna v tábore. Matka dieťaťa neustále tvrdí, že ju prenasleduje, dôkazom čoho má byť oznámenie o začatí trestného stíhania u OOPZ BnB dňa 19.04.2023, snaží sa navodiť dojem, že ju neustále, dlhodobo, často a intenzívne prenasleduje v mieste jej bydliska, s predložením vymyslených dôkazov (viacerých fotografií) sa snaží poškodiť jeho dobré meno, dobrú povesť a diskreditovať ho pred súdom a vyhnúť sa zodpovednosti. Čo sa týka konania vedeného pod sp. zn. 7C/54/2022 o vydanie veci - otec sa vyjadruje k dôkaznej fáze konania - v tejto súvislosti otcom dieťaťa produkované argumentácie odvolací súd neuvádza, pretože tie s aktuálnym rozhodovaním o odvolaní matky voči výroku o náhrade trov konania súvislosť nemajú. V súhrnom hodnotení otec tvrdí, že matka opakovane nerešpektuje zákony a súdne rozhodnutia, odmieta

akékoľvek riešenie sporov mimosúdnu cestou. Keďže odmieta/ odmietala mimosúdnu dohodu, náklady na súdne trovy si zapríčinila vlastným pričinením matka. Navrhuje preto potvrdenie uznesenia súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku II. o náhrade trov prvoinštančného konania a o náhrade trov odvolacieho konania navrhuje, aby odvolací súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

8. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 3 ods. 5 písm. a) CMP) po zistení, že odvolanie v zákonom stanovenej lehote uplatnila na to oprávnená účastníčka konania proti rozhodnutiu, ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd postupujúc bez nariadenia odvolacieho pojednávania, uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku II. o náhrade trov prvoinštančného konania potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti. Uznesenia sa nedotýkal v odvolaní nenapadnutom výroku I. - o zastavení konania.

9. V súdnej veci Okresný súd Nové Mesto nad Váhom konal a rozhodoval o návrhu otca uplatnenom dňa 7.12.2022 v tzv. mimosporovom konaní spadajúcom pod procesno-právny režim Civilného mimosporového poriadku - Z.č. 161/2015 Z.z. (ďalej aj ako „CMP“), vo veci starostlivosti o maloleté dieťa. V mimosporových konaniach, o aký typ konania sa jedná v tomto súdnom prípade, sa primárne uplatňuje zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (viď aj § 49 CMP), inak povedané, trovy ktoré v konaní platil si znáša každý z účastníkov sám. Aj Civilný mimosporový poriadok pripúšťa výnimky z rozhodovania o náhrade trov konania účastníkov podľa § 52 CMP a to postupom podľa ust. § 53 až 55 CMP.

10. Rozhodovanie o náhrade trov konania výnimkou podľa ust. § 53 Civilného mimosporového poriadku sa uplatňuje v konaní vo veci určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov, o takýto typ konania sa v súdnej veci nejedná. Ani rozhodovanie o náhrade trov podľa ust. § 54 CMP neprichádza v úvahu, pretože jediným predpokladom priznania trov je zavinenie ich vzniku, vôbec sa ale neprihliada na úspech v konaní, resp. zavinenie na zastavení konania.

11. Výnimku zo zásady uvedenej v § 52 CMP predstavuje aj § 55 CMP podľa ktorého ustanovenia sa domáha rozhodovania o náhrade trov konania matka/odvolateľka. Krajský súd ozrejmuje, že predmetné ustanovenie oprávňuje súd priznať náhradu trov konania vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. V jeho obsahu je vyjadrené tzv. moderačné právo súdu pri rozhodovaní o náhrade trov na ktoré tiež odkazuje odvolateľka v odvolaní. Ako konštatoval aj zákonodarca, materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní. Avšak aj v takomto prípade rozhodovania o náhrade trov konania „treba prihliadnuť s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu aj na spravodlivé riešenie vzťahu účastníkmi konania, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou materiálneho prístupu k výkonu súdnictva“ (viď z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV ÚS 147/08).

12. Okresný súd v dôvodoch rozhodnutia síce obsahovo stručne ale po vecnej stránke správne ustálil pre základ svojho rozhodovania o trovách, keď vylúčil „procesné zavinenie“ otca na zastavení konania, konštatujúc dôvodne podaný návrh - ako skutočnosť vyplývajúcu z výroku III. rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 9P/65/2022-28 zo dňa 16.12.2022 a následne o náhrade trov konania účastníkov rozhodol v tejto odvolaní napadnutej veci podľa ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku. Individuálne okolnosti takej povahy, ktoré by z hľadiska spravodlivého riešenia vzťahu účastníkov konania založili podmienku pre priznanie náhrady trov konania matke voči otcovi podľa ust. § 55 Civilného mimosporového poriadku odvolací súd nezistil.

13. Otec podaným návrhom u okresného súdu dňa 7.12.2022 sa domáhal schválenia rodičovskej dohody zo dňa 4.11.2016 - vo veci jeho informovania sa o maloletom matkou a náhrade termínov styku otca s maloletým, tvrdiac, že matka voči nemu povinnosť ku ktorej sa zaviazala v dohode (mimosúdne) informovať ho o záležitostiach maloletého neplní. Podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne prítomný vzájomný rodičovský spor viedol otca aj v tejto veci k podaniu návrhu u súdu. Prítomnosť vzájomného rodičovského konfliktu, vzájomnej neschopnosti rodičov riešiť záležitosti svojho maloletého dieťaťa vníma v podaniach rodičmi produkovaných v odvolacom konaní odvolací súd v celej škále výkonu rodičovských práv a povinností, čo súd riešil napr. aj v konaní pod sp. zn. 8P/56/2020 / príp. je predmetom riešenia ešte viacerých konaní. Krajský súd nesúhlasí s odvolacou argumentáciou v ktorej matka vytyka okresnému súdu vylúčenie procesného zavinenia otca na zastavenom konaní, konštatujúc

súd opodstatnene a dôvodne uplatnený návrh otcom, čo preukazuje aj obsahové znenie výroku III. rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom vydanom v inom konaní č. k. 9P/65/2022 - 28 zo dňa 16.12.2022. Predmetným rozsudkom okresný súd rozhodoval o návrhu matky pre nehodu rodičov podľa ust. § 35 Zákona o rodine, rozsudok bol vydaný v štádiu už po podaní návrhu otcom v tejto súdnej veci - pritom okrem iného, ako to vyplýva z III. výroku označeného rozsudku súd práve v tomto rozsudku uložil obom rodičom povinnosť poskytovať si navzájom informácie o maloletom týkajúce sa jeho zdravotného stavu, návštevy lekárov, školských výsledkov, návštevy krúžkov, získané v čase, kedy je syn v ich starostlivosti, a to jedenkrát v každom kalendárnom týždni formou SMS. Neschopnosť komunikácie v uvádzanom rozhodnutí súd konštatuje nielen iba u otca, ale ako vyplýva z bodu 9 odôvodnenia rozhodnutia rodičia maloletého dieťaťa nie sú schopní „spolu“ komunikovať a spoločne riešiť veci, ktoré sa týkajú ich dieťaťa. Práve z tohto dôvodu v priebehu uvádzaného konania súd „z vlastnej iniciatívy“ začal konať aj vo veci poskytovania informácií rodičmi - teda o nároku obdobnom akého sa domáhal otec podaným návrhom v tejto súdnej veci a je právne významné, že sa preukázalo, že svoj rodičovský nárok voči matke v otázke poskytovania informácií o záležitostiach maloletého dieťaťa otec v aktuálnej veci uplatnil dôvodne, pretože na základe dokazovania v inom súdnom konaní aj táto otázka bola medzi rodičmi navzájom natoľko sporná (a nie iba jednostranne zo strany otca ako sa to usiluje matka nastoliť odvolaciemu súdu), že pre obojstranné vzájomné konfliktné vzťahy rodičov (spolu nedokážu konštruktívne a bez súdnej úpravy túto otázku riešiť) sám súd z vlastnej iniciatívy túto otázku považoval za nutné usporiadať / upraviť autoritatívnou formou - meritórnym rozhodnutím, uložením konkrétnych povinností obom rodičom sa navzájom informovať. Napokon aj okolnosti matkou rozsiahlo rozoberané v odvolaní sú ilustráciou vzájomného rodičovského konfliktu, názorových disproporcií rodičov napr. v otázkach starostlivosti či už o zdravie maloletého, o výber jeho mimoškolských aktivít, styku otca s dieťaťom, informovanosti o záležitostiach dieťaťa a pod. Odvolací súd tak uzatvára, že podanie návrhu otcom v tejto súdnej veci bolo výsledkom zapríčinennej spornosti aj matkou (odvolateľkou). Komplexným hodnotením všetkých hore uvádzaných súvislostí odvolací súd nezistil podmienku pre rozhodovanie o náhrade trov konania účastníkov podľa ustanovenia § 55 CMP, následne kvalifikuje v odvolaní napadnutom výroku - rozhodovaní okresného súdu o náhrade trov prvoinštančného konania účastníkov podľa § 52 Civilného sporového poriadku za náležité a vecne správne. Ďalšie odvolacie argumentácie matky podľa názoru odvolacieho súdu neboli spôsobilé narušiť a ani zmeniť vecnú správnosť rozhodovania okresného súdu.

14. Podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP odvolací súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, výnimku z rozhodovania podľa ust. § 52 CMP ani v tomto prípade nezistil.

15. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).